

Predmet C-82/19 PPU

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

5. veljače 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

High Court (Irska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. veljače 2019.

Tužitelj:

Minister for Justice and Equality

Druga stranka u postupku:

PI

HIGH COURT (Visoki sud, Irska)

[omissis]

U PREDMETU KOJI SE ODNOSI NA EUROPEAN ARREST WARRANT ACT 2003 (ZAKON O EUROPSKOM UHIDBENOM NALOGU IZ 2003., KAKO JE IZMIJENJEN)

I KOJI SE ODNOSI NA OSOBU PI

I KOJI SE ODNOSI NA ZAHTJEV ZA PRETHODNU ODLUKU UPUĆEN SUDU EUROPSKE UNIJE (SUD EU-a) NA TEMELJU ČLANKA 267. UGOVORA O FUNKCIONIRANJU EUROPSKE UNIJE (UFEU)

IZMEĐU

MINISTER FOR JUSTICE AND EQUALITY (MINISTAR PRAVOSUĐA I JEDNAKOSTI)

PODNOŠITELJ ZAHTJEVA

-I-

PI

DRUGA STRANA U POSTUPKU

[omissis] [orig. str. 2.]

[omissis] [nacionalna postupovna pitanja] [omissis] **NALAŽE SE**

1. pitanja navedena u prilogu ovoj Odluci upućuju se Sudu Europske unije (Sud) radi donošenja prethodne odluke na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
2. prilog ovom rješenju i prateći dokumenti poslat će se Sudu bez odgađanja;
3. daljnje postupanje u pogledu predaje druge strane u postupku u ovom predmetu bit će prekinuto do donošenja prethodne odluke Suda u pogledu pitanja iz priloga ovom zahtjevu ili do drugog rješenja ovog suda.

[omissis] [orig. str. 3.]

[omissis] [orig. str. 4.]

[omissis]

Zahtjev za prethodnu odluku High Courta (Visoki sud) na temelju članka 267. UFEU-a od 4. veljače 2019.

1. Uvod

- 1.1 High Court (Visoki sud) odlučio je Sudu uputiti pitanja u vezi s autonomnim značenjem pojma pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (Okvirna odluka) i pitanja u vezi s potrebnom neovisnosti državnog odvjetnika u Zwickauu da bi mogao odlučiti o tomu treba li predati drugu stranu u postupku Saveznoj Republici Njemačkoj u skladu s europskim uhidbenim nalogom (EUN) koji je 15. ožujka 2018. izdalo državno odvjetništvo u Zwickauu (državni odvjetnik).
- 1.2 Treba napomenuti da je u predmetu Minister for Justice and Equality/ OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG), Supreme Court of Ireland (Vrhovni sud Irske, Irska) 31. srpnja 2018. uputio zahtjev za prethodnu odluku Sudu na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u vezi s istim pitanjima. Sud je rješenjem u predmetu Minister for Justice and Equality/ OG (C-508/18) od 20. rujna 2018. odbio [orig. str. 5.] zahtjev Supreme Court of Ireland (Vrhovni sud Irske) za odlučivanje u ubrzanom postupku iz članka 105. stavka 1. (Napominje se da je predmet spojen s predmetom C-509/18 Minister for

Justice and Equality/PF). U predmetu Minister for Justice and Equality/OG Sud je napomenuo da je druga strana u postupku puštena uz jamčevinu i u točki 16. rješenja od 20. rujna 2018. naveo:

„Štoviše, činjenica, kao što je primijetio Supreme Court (Vrhovni sud), da postoje predmeti slični onomu u glavnom postupku, koji uključuju, zaista, osobe kojima je oduzeta sloboda, nije relevantna u svrhu ocjenjivanja treba li u ovim predmetima hitno odgovoriti, a što ne utječe na odluku koju se u tom smislu može donijeti, ako se u jednom od tih sličnih predmeta Sudu uputi zahtjev za prethodnu odluku.”

- 1.3 Za razliku od OG-a (i, zaista, PF-a), u ovom predmetu drugoj strani u postupku je oduzeta sloboda i tako će ostati sve do donošenja odluke o ovom zahtjevu. Druga strana u postupku ne ispunjava uvjete da joj se odredi jamstvo. U predmetu druge strane u postupku održano je ročište 21. siječnja 2019., kada su riješena sva druga pitanja u postupku, različita od pitanja je li državni odvjetnik u Zwickauu valjano pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog i koje ima potrebnu neovisnost od izvršne vlasti.
- 1.4 Stoga, bez obzira na postojeći zahtjev za prethodnu odluku Supreme Courta (Vrhovni sud), High Court (Visoki sud) odlučio je uputiti u biti istovjetna pitanja u ovom predmetu kao u predmetu osobe OG jer je za donošenje presude suda u ovom predmetu potrebno odlučiti o njima.
- 1.5 S obzirom na činjenicu da High Court (Visoki sud) ne može donijeti konačnu presudu u predmetu do donošenja odluke Suda i na činjenicu da će drugoj strani u postupku biti oduzeta sloboda samo čekajući da se odluči o tom prethodnom pitanju, High Court (Visoki sud) odlučio je Europskom Sudu uputiti dolje navedena pitanja kako bi omogućio odlučivanje o utvrđenim pitanjima u najkraćem mogućem roku u skladu s odredbama članka 267. UEU-a i članka 107. Poslovnika Suda. **[orig. str. 6.]**

2. Činjenično stanje

- 2.1 Savezna Republika Njemačka zahtijeva predaju druge strane u postupku na temelju jednog europskog uhidbenog naloga. EUN je izdan 15. ožujka 2018. i supotpisao ga je High Court (Visoki sud) radi izvršenja **12. rujna 2018.** Druga strana u postupku uhićena je na temelju EUN-a **15. listopada 2018.** i oduzeta joj je sloboda. Od toga dana drugoj strani u postupku je oduzeta sloboda. Tim OUN-om tražila se predaja druge stranke u postupku radi provedbe kaznenog postupka za sedam kaznenih djela (organizirane ili oružane pljačke). Potencijalna maksimalna kazna za ta kaznena djela iznosi 10 godina.
- 2.2 Izmijenjen prigovor je podnesen u ime druge strane u postupku 14. siječnja 2019. i uključivao je sljedeće:-

„Uhidbeni nalog je izdao ‚državno odvjetništvo u Zwickauu‘ i nije ga izdalo pravosudno tijelo u smislu članka 2. Zakona o europskom uhidbenim nalogu iz 2003. Taj državni odvjetnik nije ‚pravosudno tijelo‘ u smislu Zakona iz 2003. i Okvirne odluke iz 2002.

Taj nalog nije potpisalo odgovarajuće pravosudno tijelo zbog naprijed navedenih razloga i u okolnostima kada državno odvjetništvo nije odgovarajuće pravosudno tijelo u smislu koji se traži Okvirnom odlukom. Državno odvjetništvo u Zwickauu nije ‚pravosudno tijelo‘ u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke i stoga nalog nije ‚sudska odluka‘ u smislu članka 1. stavka f. navedene Okvirne odluke.

Državni odvjetnik u Zwickauu nije dio sudbenih tijela nego djelatnik pod upravom Glavnog državnog odvjetnika u Njemačkoj koji za svoj rad odgovara ministru pravosuđa i od njega prima upute. S tim u vezi, druga strana u postupku stoga tvrdi da se ne može isključiti političko uplitanje tog tijela u odluku o izdavanju OUN-ova [orig. str. 7.]

Pri izdavanju OUN-a nije bilo pravilnoga i dostatnoga sudskog nadzora i državno odvjetništvo koje je izdalo nalog nije neovisno od izvršnog dijela vlasti u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog.”

- 2.3 U prilog svojoj tvrdnji da državni odvjetnik nije pravosudno tijelo u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke i nema potrebnu neovisnost od izvršne vlasti, druga strana u postupku pribavila je dokaze od [ime odvjetnika] (kvalificiranoga odvjetnika iz Njemačke, s doktoratom u području kaznenog prava, i magisterijem u području prava Europske unije sveučilišta University of London).
- 2.4 [Ime odvjetnika] je prethodno dao dvije izjave pod prisegom i mišljenje stručnjaka za drugu stranu u postupku u naprijed navedenom predmetu Minister for Justice and Equality/OG [2018.] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG (C-508/18)). Izjave pod prisegom i mišljenje stručnjaka iz predmeta OG koje je sastavio [ime odvjetnika] sporazumno su prihvaćene kao dokazi u ovom postupku.
- 2.5 U svojem vještačenju (od 12. rujna 2016.) [ime odvjetnika] na sljedeći način opisuje položaj državnog odvjetnika (u Lübecku) u Njemačkom pravnom sustavu:-

„Državni odvjetnik u Lübecku se u njemačkom pravu ne smatra dijelom sudbenih tijela u Njemačkoj na način da bi imao autonoman ili neovisan status suda.

Državni odvjetnik je djelatnik pod upravom Glavnog državnog odvjetnika koji za svoj rad odgovara ministru pravosuđa, političkom dužnosniku, i postupa u skladu s njegovim nalogima (članci 146. i 147. GVG-a). Ovaj

položaj u administrativnoj hijerarhiji s političkim upraviteljem na vrhu otvara mogućnost političkog uplitanja u postupke predaje.

Prema njemačkom pravu državni odvjetnik nije tijelo koje bi imalo nadležnost odrediti zadržavanje ili uhićenje bilo koje osobe u Njemačkoj, osim u iznimnim okolnostima. Određivanje zadržavanja ili uhićenje [orig. str. 8.] je u nadležnosti sudaca. Državni odvjetnik mora zatražiti od nadležnog suda ili suca izdavanje uhišbenog naloga u Njemačkoj.

Državni odvjetnik ne može na temelju vlastite nadležnosti izdati uhišbeni nalog u Njemačkoj. Ipak, njegova odgovornost je izvršiti uhišbeni nalog koji je izdao sudac, i on ima diskrecijsku ocjenu u vezi s time hoće li ga izvršiti, kada i na koji način.

Nakon izdavanja nacionalnog uhišbenog naloga, državni odvjetnik nije obvezan uputiti predmet bilo kojem sudu na odobrenje ili nadzor prije izdavanja europskog uhišbenog naloga.

Nijedan njemački sud ni sudac nisu sudjelovali u izdavanju EUN-a u vezi s našom strankom.

Stoga se može reći da nije bilo uključeno nijedno pravosudno tijelo u smislu Okvirne odluke Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhišbenom nalogu i postupcima predaje između država članica.

EUN se odnosi na njemački uhišbeni nalog, koji je izdao sudac, i tvrdi se da iz njega izvodi svoju pravnu valjanost.”

2.6 Među člancima GVG-a na koje upućuje [ime odvjetnika] nalaze se:

„Članak 146.

Djelatnici državnog odvjetništva moraju postupati u skladu sa službenim nalogima svojih nadređenih.

Članak 147.

Pravo nadzora i davanja uputa imaju:

1. Bundesminister der Justiz und für Verbraucherschutz (Savezni ministar pravosuđa i zaštite potrošača, Njemačka) u odnosu na Generalbundesanwalts (Savezni glavni državni odvjetnik, Njemačka) i Bundesanwälte (savezni državni odvjetnici, Njemačka);

2. Landesjustizverwaltung (sud savezne zemlje, Njemačka) u odnosu na sve djelatnike državnog odvjetništva savezne zemlje o kojoj je riječ; [orig. str. 9.]

3. Najviše rangirani djelatnik državnog odvjetništva pri sudovima Oberlandesgericht (Visoki zemaljski sud, Njemačka) i sudovima Landgericht (zemaljski sud, Njemačka) u odnosu na djelatnike državnog odvjetništva područja suda o kojem je riječ. ...

Članak 150.

Državno odvjetništvo je pri obavljanju svojih službenih zadaća nezavisno od sudova.

Članak 151.

Državni odvjetnici ne mogu obavljati sudačke funkcije. Ne može im se niti dodijeliti odgovornost za nadzor nad radom sudaca.”

- 2.7 Uz gore navedeni materijal iz predmeta Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG (C-508/18)) [ime odvjetnika] dostavio je daljnje izmijenjeno mišljenje stručnjaka pripremljeno za predmet osobe PI koje je bilo sastavljeno na potpuno identičan način kao i gore navedeno mišljenje stručnjaka, ali se u njemu navodio Zwickau umjesto Lübecka.
- 2.8 Izmijenjeni prigovor, zaprisegnute izjave i vještačenja [ime odvjetnika] dostavilo je državnom odvjetništvu u Zwickauu, Njemačka, središnje tijelo za Irsku, Department of Justice and Equality (Ministarstvo pravosuđa i ravnopravnosti, Irska), **23. siječnja 2019.** sa zahtjevom za očitovanje o pitanjima koja se nalaze u prigovoru.
- 2.9 Od državnog odvjetništva zaprimljen je odgovor **24. siječnja 2019.** U njemu je navedeno sljedeće:

„U odgovoru na vaš dopis od 23. siječnja 2019., prije svega vam šaljem uhidbeni nalog koji je izdao Amtsgericht Zwickau (Općinski sud u Zwickauu) 12. ožujka 2018., predmet br. 13 Gs 261/18, na kojem se temelji europski uhidbeni nalog koji je izdalo državno odvjetništvo u Zwickauu 15. ožujka 2018. Nacionalni uhidbeni nalog izdao je sudac Peters Općinskog suda u Zwickauu kao trajni zamjenik glavnog državnog odvjetnika. Sudac koji je izdao uhidbeni nalog je nezavisan i ne obvezuju ga upute. S tim u vezi, Ustav Savezne Republike Njemačke u članku 97. stavku 1. Temelnog zakona propisuje:

„Suci su neovisni i na njih se primjenjuje isključivo zakon.” [orig. str. 10.]

U priloženom nacionalnom uhidbenom nalogu detaljno se navode sva kaznena djela s vremenima, mjestima i načinima njihova počinjenja.

Prigovor okrivljenika da državno odvjetništvo u Zwickauu nije tijelo koje je nadležno za izdavanje europskog uhidbenog naloga nije točna. Savezna

Republika Njemačka odlučila je sljedeće u vezi s člankom 6. Okvirne odluke Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (2002/584/JI):

„Nadležna tijela u skladu s člankom 6. su Justizministerien des Bundes und der Länder (Savezno ministarstvo pravosuđa i ministarstva saveznih zemalja). Ta tijela uobičajeno prenose svoje nadležnosti iz Okvirne odluke u vezi s zahtjevima za izdavanje (članak 6. stavak 1.) na državne odvjetnike pri sudovima Oberlandesgericht (Visoki zemaljski sud, Njemačka).”

U Slobodnoj državi Saskoj postoji akt u vezi s pravnom pomoći izdan u Sächsisches Gesetz- und Verordnungsblatt (Saski časopis za pravo i propise) iz 2004., str. 580. U njegovom članku 5. stavku 2. navodi se:

„Lokalno nadležno državno odvjetništvo nadalje odlučuje o izdavanju zahtjeva za pravnu pomoć i zahtjeva za dostavu i predaju predmeta s tim u vezi, ako se temelje na europskom uhidbenom nalogu, u skladu s dijelom 8. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (IRG).”

Stoga postoji nadležnost državnog odvjetništva u Zwickauu za izdavanje zahtjeva za izručenje na temelju Okvirne odluke Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (2002/584/JI).”

- 2.10 Poslan je daljnji zahtjev državnom odvjetništvu u Zwickauu, Njemačka, s pitanjem zauzima li državni odvjetnik u Zwickauu isti stav poput onoga državnog odvjetnika u Lübecku naveden u dopisu od 8. prosinca 2016. Državni odvjetnik u Zwickauu je 31. siječnja 2019. odgovorio sljedeće:

„Obraćam vam se u odgovoru na dopis od 28. siječnja 2019. i priložene dokumente državnog odvjetništva u Lübecku. Dijelim mišljenje državnog odvjetnika u Lübecku u vezi s položajem državnog odvjetnika u pravnom sustavu Savezne Republike Njemačke. Želio bi također dodati da se istrage koje provodi državno odvjetništvo u Zwickauu [orig str. 11.] protiv okrivljenika provode neovisno i bez ikakvog političkog uplitanja. Ni državni odvjetnik u Dresdenu ni Ministarstvo pravosuđa Slobodne države Saske nisu ni u kojem trenutku izdali bilo kakve upute.”

- 2.11 High Court (Visoki sud) presudio je 21. siječnja 2019. da ne postoje zastara ni zabrana koji bi spriječili predaju osobe PI osim rješavanja pitanja u vezi s time je li državni odvjetnik u Zwickauu pravosudno tijelo u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke i stoga Zakona o europskom uhidbenom nalogu iz 2003., uključujući pitanje ima li državni odvjetnik u Zwickauu potrebnu neovisnost od izvršne vlasti. High Court (Visoki sud) sada ne može odlučiti o tom preostalom pitanju dok Sud ne odluči o ovom zahtjevu za prethodnu odluku.

3. Relevantne pravne odredbe

3.1 Pravo u Irskoj uređeno je Zakonom o europskom uhidbenom nalogu iz 2003., u izmijenjenoj verziji (Zakon iz 2003.). Relevantne zakonske odredbe tog zakona, u izmijenjenoj verziji, priložene su ovdje.

3.2 Člankom 2. stavkom 1. Zakonom o europskom uhidbenom nalogu iz 2003. određuje se:

„pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” znači, u vezi s europskim uhidbenim nalogom, pravosudno tijelo u državi izdavateljici koje je izdalo europski uhidbeni nalog o kojem je riječ”;

„pravosudno tijelo’ obuhvaća suca, mirovnog suca ili drugu osobu koja je zakonom predmetne države članice ovlaštena obavljati funkcije istovjetne ili slične onima koje na temelju članka 33. može obavljati sud u državi;”

3.3 Postupak predaje pojedinca koji se traži na temelju EUN-a, osim u situaciji kada ta osoba pristane na svoju predaju, provodi se u skladu s člankom 16. Zakona iz 2003., u izmijenjenoj verziji [omissis].

„16. (1) Ako osoba ne pristane na svoju predaju u državu izdavanja, High Court (Visoki sud) može na datum utvrđen u skladu s člankom 13., ili na kasniji datum koji smatra primjerenim, naložiti predaju te osobe [orig. str. 12.] drugoj osobi koju je država izdavanja propisno ovlastila za njezino preuzimanje, pod uvjetom da:

High Court utvrdi da je dotična osoba doista osoba za koju je izdan europski uhidbeni nalog,

je europski uhidbeni nalog, ili njegova ovjerovljena preslika, supotpisan u skladu s odjeljkom 13. radi izvršenja naloga,

se u europskom uhidbenom nalogu navode, po potrebi, podaci koji su potrebni u skladu s člankom 45. [omissis],

d) High Court nije obvezan, u skladu s člankom 21.A, 22., 23. ili 24. [omissis], odbiti predaju osobe prema ovom Zakonu, i

e) predaja osobe nije zabranjena Dijelom 3.”

3.4 Okvirna odluka Vijeća 2002/584 o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica u uvodnoj izjavi 10. predviđa:

„Mehanizam europskog uhidbenog naloga temelji se na visokoj razini povjerenja između država članica. Njegova primjena može biti suspendirana samo u slučaju da neka država članica ozbiljno i neprekidno krši načela iz članka 6. stavka 1. Ugovora o

Europskoj uniji. Kršenje utvrđuje Vijeće u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. spomenutog Ugovora, s posljedicama predviđenima u članku 7. stavku 2.

3.5 Okvirna odluka propisuje, *inter alia*, sljedeće: [**orig. str. 13.**]

„Članak 1.

Definicija europskog uhidbenog naloga i obveza njegova izvršenja

1. *Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.*
2. *Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.*
3. *Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji.*

...

Članak 6.

Utvrđivanje nadležnih pravosudnih tijela

1. *Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog jest pravosudno tijelo države članice koja izdaje uhidbeni nalog, nadležno za izdavanje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.”*

3.6 Supreme Court (Vrhovni sud) je u predmetu *Minister for Justice and Equality v McArdle; Minister for Justice and Equality v Brunnell* [2015] IESC 56 u vezi s definicijom pojma „pravosudno tijelo”, kako je gore navedeno, u [točki 49.] utvrdio u točki 49. da će:

„tumačiti tu definiciju iz Zakona iz 2003., u izmijenjenoj verziji, što je više moguće u vezi s tekstom i svrhom Okvirne odluke da bi se postigao rezultat kojem ona teži”

Supreme Court (Vrhovni sud) je u točki 51. nadalje utvrdio da:-

- 1 „Postoji pretpostavka da kada državni odvjetnik ili sudac države članice djelujući kao pravosudno tijelo koje je odredila država članica, izdaje europski uhidbeni nalog, i kada se obavlja o njegovom izdavanju, on ili ona [**orig. str. 14.**] je

pravosudno tijelo u smislu Okvirne odluke i Zakona o njezinom prenošenju. Drugačije je ako u konkretnom slučaju postoje uvjerljivi razlozi koji bi mogli dovesti sud do toga da zaključi da tijelo izdavatelj nije pravosudno tijelo. Takvi razlozi nisu utvrđeni u ovom slučaju. Ono što je jasno je da se državnog odvjetnika kojeg je država članica odredila kao pravosudno tijelo za potrebe predaje na temelju europskih uhidbenih naloga ne može, samo jer je on ili ona državni odvjetnik, za razliku od suca suda, smatrati osobom koja ne može izdati europski uhidbeni nalog u smislu Okvirne odluke.”

3.8. High Court (Visoki sud) je u presudi od 28. srpnja 2015. u predmetu *Minister for Justice and Equality v MV* [2015] IEHC 524 nadalje protumačio presudu Supreme Courta (Vrhovni sud) na sljedeći način:

„Neupitna logika presude u predmetu McArdle and Brunnell je da sud može raspolagati uvjerljivim razlozima za zaključivanje da tijelo koje izdaje uhidbeni nalog kako ga je odredila država članica u stvari nije , pravosudno tijelo’ u smislu Zakona iz 2003. i Okvirne odluke. Supreme Court (Vrhovni sud) u predmetima McArdle i Brunnell, upućivanjem na činjenicu da se postupak predaje temelji na uzajamnom priznavanju sudskih akata, upućivanjem na tumačenje našeg zakonodavstva u skladu s ciljevima i svrhom Okvirne odluke i prihvatanjem toga da mogu postojati uvjerljivi razlozi za zaključak da određeno tijelo nije pravosudno tijelo je, prema mojem mišljenju, implicitno utvrdio da pojam „pravosudno tijelo” ima autonomno značenje u okviru Okvirne odluke. Pitanje koje se javlja u ovom predmetu je dakle postoje li uvjerljivi razlozi za zaključak da Ministarstvo pravosuđa u Litvi u skladu s ovdje prisutnim činjenicama nije ,pravosudno tijelo’ u smislu Zakona iz 2003. i Okvirne odluke.” [orig. str. 15.]

3.9 High Court (Visoki sud) je u tom predmetu zaključio da litavsko Ministarstvo pravosuđa nije „pravosudno tijelo” u smislu Okvirne odluke.

4. Ocjena dokaza

4.1 Supreme Court (Vrhovni sud) u svojem zahtjevu u skladu s člankom 267. Sudu u predmetu *Minister for Justice and Equality/OG* [2018] IESC 43 (*Minister for Justice and Equality/OG (C-508/18)*), nakon što je razmotrio dokaze koje je dostavio [ime odvjetnika] u vezi s položajem državnog odvjetnika u Lübecku, i dodatne informacije koje je dostavio državni odvjetnik, ocijenio je kako slijedi:

1. *Supreme Court (Vrhovni sud) smatra da je High Court (Visoki sud) zatražio i dobio dodatne relevantne informacije od pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog u ovom predmetu i da odluku o predaji treba donijeti na temelju vještačenja koje je izdao [ime odvjetnika] i dodatnih informacija koje je dostavilo državno odvjetništvo u Lübecku. Ti dokazi mogu biti dostatni da*

otklone oslanjanje irskih sudova na pretpostavku da je državni odvjetnik u Lübecku pravosudno tijelo u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke i da o tomu moraju odlučiti irski sudovi prije donošenja bilo kakve odluke o predaji OG-a.

2. *Kada je riječ o pitanju neovisnosti, Supreme Court (Vrhovni sud) smatra da dokazi upućuju na to da u njemačkom pravnom sustavu državno odvjetništvo u Lübecku može usmjeravati ili mu davati upute Staatsanwälte am Schleswig-Holsteinischen Oberlandesgericht (Državno odvjetništvo pri Schleswig-Holstein visokom zemaljskom sudu, Njemačka) kojega, s druge strane, može usmjeravati ili mu davati upute Schleswig-Holsteinischen Ministerium für Justiz (Ministarstvo pravosuđa Schleswig-Holsteina, Njemačka). Svako takvo usmjeravanje mora biti zakonito i o njemu se mora obavijestiti Präsidenten des schleswig-holsteinischen Landtags (Predsjednik državnog parlamenta Schleswig-Holsteina, Njemačka). Nema dokaza da je bilo kakva takva uputa izdana u vezi s EUN-om za OG-a. [orig. str. 10.]*
3. *Postoje određene poteškoće u vezi sa donošenjem zaključaka u odnosu na ulogu [orig. str. 16.] državnog odvjetnika u Lübecku u vezi sa sudovanjem u Njemačkoj dijelom zbog postojanja razlike koju u terminologiji na engleskom jeziku koristi [ime odvjetnika] i engleskog prijevoda informacija koje je dostavilo državno odvjetništvo u Lübecku. Uzimajući u obzir tu razliku, Supreme Court (Vrhovni sud) smatra da je uloga državnog odvjetnika u Lübecku ograničena na pokretanje i provođenje istrage i osiguravanje toga da se takve istrage provode zakonito, podizanje optužnica, izvršavanje sudskih odluka i progon počinitelja kaznenih djela tijekom suđenja pred sudom i postupanje u vezi sa žalbama. Izgleda da državni odvjetnik također ima obvezu postupati objektivno. Supreme Court (Vrhovni sud) napominje da državni odvjetnik ne izdaje nacionalne uhiđbene naloge koje izdaje sud u Njemačkoj. Supreme Court (Vrhovni sud) naveo je da je, u skladu s člancima 150. i 151. GVG-a, državno odvjetništvo neovisno od sudova i ne može obavljati sudačke funkcije.”*

- 4.2 Budući da se u ovom predmetu poziva na isto mišljenje stručnjaka [ime odvjetnika], i da je odgovor njemačkih tijela identičan u svakom bitnom pogledu, High Court (Visoki sud) prihvatio je tu ocjenu dokaza Supreme Courta (Vrhovni sud).

5. Razlozi za upućivanje zahtjeva

5.1 Primjereno je da High Court (Visoki sud) smatra da su razlozi za upućivanje pitanja iz zahtjeva Sudu za prethodnu odluku Supreme Courta (Vrhovni sud) u skladu s člankom 267. Oni iz predmeta Minister for Justice and Equality v. OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality v. OG (C-508/18)).

Supreme Court (Vrhovni sud) naveo je sljedeće kao razloge za upućivanje zahtjeva

- „1. *Supreme Court (Vrhovni sud) poziva se na navode iz zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu u kojem je riječ o PF-u u vezi s presudama Suda u predmetu C-452/16 PPU Poltorak, C- 453/16 PPU Özçelik, C-477/16 PPU Kovalkovas i C-486/14 Kossowski i mišljenjima nezavisnih odvjetnika [orig str. 17.] iz tih dokumenata i načelima koja se pojavljuju.*
2. *Supreme Court (Vrhovni sud) se pita, s obzirom na ovdje sadržane dokaze i informacije, je li državni odvjetnik u Lübecku udovoljava testu neovisnosti ili tomu da se bavi kaznenim sudovanjem u smislu koji se zahtijeva u tim odlukama da bi ga se smatralo pravosudnim tijelom.*
3. *Supreme Court (Vrhovni sud) je osobito naveo da je u predmetu Suda Poltorak utvrđeno da pravosudno tijelo mora biti tijelo neovisno od izvršne vlasti. To proizlazi iz općepriznate podjele vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudsku. Supreme Court (Vrhovni sud) je dalje naveo razmatranje Suda o neovisnosti sudova u predmetu C-216/18 PPU LM u točkama 63.-64. Institucionalna struktura državnog odvjetništva u Njemačkoj je takva da je državni odvjetnik u Lübecku u konačnici institucionalno podvrgnut, iako doduše indirektno, usmjeravanju ili uputama izvršne vlasti. Supreme Court (Vrhovni sud) sumnja da takav državni odvjetnik može udovoljiti načelima koja je Sud uspostavio u predmetu Poltorak i drugim odlukama i sumnja da se može zaključiti da je on neovisan na temelju nepostojanja usmjeravanja ili upute od strane izvršne vlasti u vezi s konkretnim EUN-om izdanim u ovom predmetu. Supreme Court (Vrhovni sud) smatra da se o pitanju je li državni odvjetnik u Lübecku pravosudno tijelo mora odlučiti upućivanjem na njegov položaj u njemačkom pravnom sustavu a ne u okviru konkretnih činjenica u predmetu.*
4. *Kada je riječ o ulozi državnog odvjetnika u vezi sa sudovanjem, Supreme Court (Vrhovni sud) smatra da državni odvjetnik u Njemačkoj ima bitnu ulogu u vezi sa sudovanjem ali da je ta uloga različita od one koju imaju sudovi ili suci. Nejasno je*

udovoljava li takva uloga, ako je ispunjen zahtjev neovisnosti, relevantnom testu sudovanja ili sudjelovanja u njemu na način da je državno odvjetništvo pravosudno tijelo u smislu članka 6. stavka 1. [orig. str. 18.] Okvirne odluke. To je osobito tako s obzirom na temeljna načela iz Okvirne odluke o uzajamnom povjerenju i uzajamnom priznanju između pravosudnih tijela.

5. *Supreme Court (Vrhovni sud) smatra da je ključno pitanje u vezi s time je li državni odvjetnik u Lübecku ili državni odvjetnik s njegovim svojstvima pravosudno tijelo u smislu članka 6. Stavka 1. Okvirne odluke pitanje tumačenja prava Europske unije, na koje odgovor nije jasan. Stoga je ovaj sud kao sud posljednje instance odlučio da mora uputiti zahtjev.*

5.2. Na temelju gore navedenoga mišljenja Supreme Courta (Vrhovni sud) u vezi s državnim odvjetnikom u Lübecku, High Court (Visoki sud) smatra da sada mora postojati slično pitanje udovoljava li, s obzirom na ovdje sadržane dokaze i informacije, državni odvjetnik u Zwickauu testu neovisnosti ili tomu da se bavi kaznenim sudovanjem u smislu koji se zahtijeva odlukama Suda da bi ga se smatralo pravosudnim tijelom.

5.3 High Court (Visoki sud) je razmotrio presudu Suda EU-a u predmetu C-452/16 PPU *Poltorak*, (vidjeti t. 35.) i zahtjev da pravosudno tijelo mora biti tijelo neovisno od izvršne vlasti.

5.4 High Court (Visoki sud) [2017] IEHC 231 je u predmetu Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG (C-508/18)) u vezi sa neovisnosti državnog odvjetnika u Lübecku zaključio kako slijedi:-

„Sud smatra da su prema njemačkom pravu državni odvjetnici nezavisni. Samo u iznimnim okolnostima, za koje su predviđena jamstva i mehanizmi zaštite, izvršna vlast može utjecati na odluku. U ovom predmetu nije bilo utjecanja na neovisnost državnog odvjetnika. Nadalje, druga strana u postupku nije dostavila nikakve dokaze koji bi pokazali da su u bilo kojem drugom slučaju u Schleswig-Holsteinu državnim odvjetnicima davane upute u vezi s izdavanjem EUN-ova ili drugim pitanjima. Od 14. listopada 2014., kada je stupio na snagu Zakon o transparentnosti političkih uputa djelatnicima državnog odvjetništva [orig. str. 19.], to bi bio javni podatak i bili bi dostupni podaci o tomu jesu li davane takve upute.

S obzirom na sve okolnosti, sud je siguran da druga strana u postupku nije osporila pretpostavku da je državni odvjetnik u Lübecku pravosudno tijelo u smislu Okvirne odluke iz 2002. i Zakona iz 2003. Sud stoga odbija taj dio prigovora.”

- 5.5 Kao rezultat odluke Supreme Courta (Vrhovni sud) da Sudu uputi zahtjev u predmetu Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG (C-508/18)) High Court (Visoki sud) u ovom predmetu ne može nastaviti s postupkom zbog istih razloga kao u predmetu u vezi s OG-om i, stoga, High Court (Visoki sud) nije siguran u vezi s testom neovisnosti od izvršne vlasti kojem mora udovoljiti državni odvjetnik.
- 5.[6] Supreme Court (Vrhovni sud) je u svojem zahtjevu za prethodnu odluku u predmetu Minister for Justice and Equality protiv PF-a smatrao da nije jasno u skladu s kojim kriterijem, uz neovisnost od izvršne vlasti, nacionalni sud mora utvrditi je li državni odvjetnik pravosudno tijelo u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke. Osobito, pitanje je li „*pokretanje i provođenje istrage i osiguravanje toga da se takve istrage provode zakonito, podizanje optužnica, izvršavanje sudskih odluka i progon počinitelja kaznenih djela tijekom suđenja pred sudom i postupanje u vezi sa žalbama*” dovoljno povezano sa sudovanjem da se državnog odvjetnika koji obavlja te poslove može smatrati pravosudnim tijelom smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke. Temeljna načela uzajamnog povjerenja i uzajamnog priznanja između pravosudnih tijela doprinose nesigurnosti u vezi s tim pitanjem.
- 5.[7] I dok se Supreme Courtu (Vrhovni sud) u njegovom zahtjevu za prethodnu odluku u vezi s osobom OG čini da će se o pitanju morati odlučiti utvrđivanjem smatra li se u skladu s relevantnim nacionalnim pravnim sustavom, u ovom predmetu njemačkim pravnim sustavom, da se državni odvjetnik u tom pravnom sustavu bavi sudovanjem [**orig. str. 20.**] ili se od njega traži da u njemu sudjeluje, to možda nije neupitno zbog potrebe da se utvrdi autonomno značenje na razini Unije.
- 5.[8] High Court (Visoki sud) je, uz druge presude, razmotrio presude Suda EU-a u predmetima C-452/16 PPU *Poltorak*, C-453/16 PPU *Ozcelik*, C-477/16 PPU *Kovalkovas* i C-486/14 *Kossowski* i mišljenja nezavisnih odvjetnika u tim predmetima. Utvrđena su sljedeća načela. Pojam „pravosudno tijelo” iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke u čitavoj Uniji mora se tumačiti autonomno i ujednačeno i to tumačenje treba izvršiti uzimajući u obzir tekst te odredbe, njezin kontekst i cilj koji se želi postići Okvirnom odlukom: *Poltorak* (vidjeti točku t. 32.). Izrazom „pravosudno tijelo” iz članka 6. stavka 1. ne određuju se samo suci ili sudovi države članice. presuda . *Poltorak* (vidjeti točku 33.). Njime se, u širem smislu, mogu obuhvatiti tijela kojima je uloga sudjelovati u sudovanju u predmetnom pravnom poretku: presuda *Poltorak* (vidjeti točku t. 33.).
- 5.[9] High Court (Visoki sud) navodi da je razlika između „sudjelovanja u sudovanju” [*„participation in the administration of justice”*] i „sudovanja” [*„administering justice”*], koja je bila sporna pred High Courtom (Visoki sud) i Court of Appealom (Žalbeni sud) u naprijed navedenim predmetima, možda posebnost engleskih prijevoda tih presuda jer znatan broj drugih

jezika koristi samo izraz koji uključuje sudjelovanje [„*participation*”], osobito tekst na francuskom i nizozemskom jeziku, od kojih je potonji jezik postupka u obje odluke. Bez obzira na to koji izraz se koristi, napominje se da su, iako je jasno da državni odvjetnik, da bi ga se smatralo pravosudnim tijelom, mora imati ulogu u sudovanju, opseg i priroda uloge koji zadovoljavaju taj test manje sigurni.

5.[10] Nije sigurno na koji točno način nacionalni sud mora utvrditi je li državni odvjetnik tijelo koje se bavi sudovanjem ili tijelo koje mora sudjelovati u sudovanju u pravnom sustavu o kojem je riječ kao što je navedeno u presudama Poltorak (t. 33.), Ozcelik (t. 34.), Kovalkovas (t. 34.) i Kossowski (t. 39.) [orig. str. 21.]

(t. 6.) Prethodna pitanja

6.1 U tom kontekstu, High Court (Visoki sud) predlaže upućivanje sljedećih pitanja Sudu (u kojima se u biti ponavlja zahtjev Supreme Court of Ireland (Vrhovni sud Irske) u predmetu Minister for Justice and Equality/OG [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality/OG (C-508/18))

1. *Treba li o pitanju je li državni odvjetnik neovisan od izvršne vlasti odlučiti prema njegovom položaju u relevantnom nacionalnom pravnom sustavu? Ako ne, u skladu s kojim kriterijima treba odlučiti o neovisnosti od izvršne vlasti?*
2. *Je li državni odvjetnik kojeg Ministarstvo pravosuđa, u skladu s nacionalnim pravom, može izravno ili neizravno usmjeravati ili mu davati upute, dovoljno neovisan od izvršne vlasti da bi ga se smatralo pravosudnim tijelom u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke?*
3. *Ako je tomu tako, mora li državni odvjetnik također biti funkcionalno neovisan od izvršne vlasti i koji su kriteriji u skladu s kojima treba odlučiti o funkcionalnoj neovisnosti?*
4. *Ako je nezavisan od izvršne vlasti, je li državni odvjetnik koji započinje i provodi istrage i osigurava objektivnost i zakonitost njihovog provođenja, podiže optužnice, izvršava sudske odluke i progona počinitelje kaznenih djela, a ne izdaje nacionalne uhibbene naloge i ne obavlja sudačke funkcije „pravosudno tijelo” za potrebe članka 6. stavka 1. Okvirne odluke?*
5. *Je li državni odvjetnik u Zwickauu pravosudno tijelo u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke od 13. lipnja 2002. o Europskom uhibbenom nalogu i postupcima predaje između država članica? [orig str. 22.]*

7. Zahtjev za hitni prethodni postupak

- 7.1 High Court (Visoki sud) traži od Suda da razmotri mogućnost da u ovom predmetu odluči u skladu s hitnim prethodnim postupkom iz članka 107. Poslovnika Suda.
- 7.2 Ovaj zahtjev odnosi se na pitanje iz Glave V. trećeg dijela Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) tj. pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima (poglavlje 4.).
- 7.3 Drugoj strani u postupku je trenutno oduzeta sloboda samo na temelju naloga koji je izdala Savezna Republika Njemačka i potrebna je odluka u gore navedenom pitanju da bi High Court (Visoki sud) mogao konačno odlučiti u svojem predmetu. U potporu zahtjevu za hitni prethodni postupak, High Court (Visoki sud) poziva se na stavak 4. članka 267. UFEU-a koji upućuje na obvezu „djel[ovanja] u najkraćem mogućem roku” u pogledu osobe kojoj je oduzeta sloboda koja je predmet zahtjeva za prethodnu odluku.
- 7.4 Provođenje redovnog, ili čak ubrzanog, prethodnog postupka značajno bi produljilo razdoblje u kojem će drugoj strani u postupku biti oduzeta sloboda. S obzirom na to da Sud može na kraju ovog postupka povodom zahtjeva za prethodnu odluku odlučiti da potrebno daljnje obraćanje High Courta (Visoki sud) Saveznoj Republici Njemačkoj, moguće je da se postupak povodom EUN-a neće završiti određeno vrijeme. Stoga je veoma poželjno da se dopusti provođenje hitnog postupka u ovom predmetu. Hitnost je osobito poželjna jer je tuženik u pritvoru isključivo na temelju tog EUN-a koji su izdan u svrhu provedbe kaznenog progona i u pogledu kojeg ima presumpciju nevinosti.
- 7.5 High Court (Visoki sud) želi osigurati ujednačenu primjenu Europskog prava i u ovom slučaju i u drugih 4 slučaja u kojima je osobama oduzeta sloboda u Irskoj isključivo na temelju europskih uhidbenih naloga koje je izdala Savezna Republika Njemačka ili Republika Litva u kojima se javlja pitanje je li državni odvjetnik pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog u potporu tomu da [**orig. str. 23.**] sud ne treba odrediti predaju druge strane u postupku. High Court (Visoki sud) također navodi da je drugim **dvama** osobama oduzeta sloboda radi služenja nacionalnih kazni koje će ubrzo odslužiti, i koje bi se nakon toga moglo dalje lišavati slobode u iščekivanju toga da ih se preda Republici Litvi, ali u čijim predmetima treba prekinuti postupak do donošenja odluke o pitanju državnog odvjetnika. Postoji također **8** drugih osoba uhićenih na temelju europskih uhidbenih naloga iz Republike Litve ali koje su puštene uz jamčevinu do odlučivanja o predaji i koje su također postavile to pitanje. Postoje također druge **2** osobe uhićenih na temelju europskog uhidbenog naloga iz Savezne Republike Njemačke ali koje su puštene uz jamčevinu, ali u čijim predmetima treba prekinuti postupak do donošenja odluke o pitanju državnog odvjetnika.

- 7.6 Irska je zaprimila znatan broj uhiđenih naloga iz Republike Litve i Savezne Republike Njemačke koje treba izvršiti. Stoga je vrlo izgledno da će doći do novih uhićenja. Budući da Supreme Court (Vrhovni sud), i sada High Court (Visoki sud), smatra nužnim uputiti gore navedena prethodna pitanja Sudu, može se opravdano pretpostaviti da će mnoge osobe, ako ne i većina, čija se predaja Saveznoj Republici Njemačkoj ili Republici Litvi traži, istaknuti istu okolnost. Nakon isticanja tog pitanja, High Court (Visoki sud) morat će prekinutu postupak donošenja konačne odluke o predaji do odlučivanja o ovom zahtjevu za prethodnu odluku.

8. Predloženi odgovori na gore navedena pitanja

- 8.1 S obzirom na različite pristupe High Courta (Visoki sud) u predmetu u vezi s OG-om i Supreme Courta (Vrhovni sud) u njegovoj odluci da u predmetu u vezi s OG-om uputi zahtjev za prethodnu odluku Sudu EU-a na temelju članka 267., High Court (Visoki sud) smatra da on ne može predložiti odgovore na gore navedena pitanja. High Court (Visoki sud) s poštovanjem čeka uputu Sud u vezi s ovim pitanjima.

RADNI DOKUMENT